

KAYRAM

ARALIK 2011

KAYRAM

ARALIK 2011

ŞEYTANLA BARIŞ

Muharrem EROĞLU

Kayseri Rehberlik ve Araştırma Merkezi

Soluğunu hissediyordum. Pis kokulu ve sıcaktı. Her şeye söyleyecek bir sözü, her günahı sevimli gösterecek bir daveti vardı. Havva'nın kulağına fısıldadığı tüm cazibeli cümleleri bana da tekrar ediyordu. Ama ben ilk defa duyuyordum. Benim günahlarım çok tazeydi. Ve ben çok sıkılıyordum bayatlamış hayatlardan.

Ona inanmak için yeteri kadar sebebim vardı. Salt gerçeğin ağır yükünü taşıyacak yüreğim de yoktu. Bir gün Promete edasıyla geliyordu yanıma. Bir gün Babil prensi... Başka bir gün Osmanlı şehzadesiydi, kardeşlerini öldürmek zorunda kalan... Ben en zayıf olduğumda, o genelde Mesihiti, benim yalancı kurtarıcım.

Onun verdiği suyu her içtiğimde, susuzluğum artıyordu. Kandıkça canım yanıyordu. Canım yandıkça ona kanıyordum. Onu her yakalayışında Esmeralda oluyordu. Bense zavallı Quasimodo...

Merhametin kurbanı...

Sonra bir anlaşma yaptım onla. Onu kovamayacağımı anladığım an uzlaştım şeytanımla. Doğduğumdan beri taşıdığım tüm arazlarımdı o. Yapamadıklarımı üstlenecek, nefretimi sahiplenecek, acizyetlerimi kabullenecek olandı o... Kanayan ve kanattığım tüm pis kokulu taraflarımdı. İşlediğim ve işleyeceğim tüm günahlarımı, birine havale etmeliydim. İşte o benim şeytanımdı belki de şeytanlarım...

Şimdi susturdum mu onu? Hayır. Evet, bolca konuşuyor. Ama fark ettim ki onu her susturduğumda beni daha çabuk ikna ediyor. Onu rahat bıraktım. Ve o özgür dolaştıkça onu daha çabuk fark ediyorum. Girdiği kılıkları biliyorum artık. Şimdilik sadece konuşuyor.

Peki, sizin şeytanınız ne söylemekte?

KAYRAM

ARALIK 2011

UZAKTAN BAKMAK

Özgür ÖZDEMİR

Kayseri Rehberlik ve Araştırma Merkezi

Daha yaşamımızın ilk yıllarında sihirli bir kutu karşısında uzaktan bakmayı öğrettiler bize. Yaşama dahil olmadan uzaktan izlemekle yetinmeye başladık hayatın ilk basamaklarında. Tek neden bu değildir, belki de önemi yadsınamaz.

Çevremizde olup bitenlere kapattık, açık gözlerimizi. Çoğu zaman duymadık, işitmedik, kalplerimizle hissetmedik. Üç-beş sözcükle geçiştirdik olup bitenleri.

Bunca engelli insanımız varken düşünmedik onları... Binalar yaparken, arabalar yaparken, okullar yaparken, yollar yaparken, kitaplar yazarken düşünmedik onları...

Görünce onları hep uzaktan bakmakla yetindik. Birkaç acıklı cümle kurarak rahatlatmaya çalıştık vicdanımızın "Bu kadarda duyarsızlık olmaz!" diye haykıran sesini. Böyle mi olmalı peki? Hayır diyebilmeliyiz tüm içtenliğimizle. Ne geliyorsa elimizden, esirgememeliyiz emeğimizi, ne gerekiyorsa yapmalıyız. Dahil olmalıyız, uzaktan bakmadan. Öğretmenleriysek, eğitimleri için harcamalıyız tüm enerjimizi. Mühendissek, yaparken binaları düşünmeliyiz onları. Kardeşleriysek, utanmadan sıkılmadan paylaşmalıyız her şeyimizi. Anne-babalarıysak, vermeliyiz sevgimizi, ilgimizi, her şeyimizi. Kalplerine sesimizi duyurabilmeliyiz söylediğimiz şarkılarda...

Hayal edelim bir an elimiz ayağımız tutmuyor, gözlerimiz hiç görmüyor, ya da işitemiyoruz en yakınımızdaki kişinin sesini...

Neler hisseder neler düşünürdük acaba. Kızarmıydık bu duruma, ağlar mıydık içten içe? Hüzün dalgasında savrulur muyduk dört bir yana.

Her zaman denir ya ateş düştüğü yeri yakar diye, düşüşünü engelleyemesek de artık yakamayacağını anlamalı her ateş.

Aslında engelleri biz zihnimizde yarattık, inandırdık da kendimizi, bizden olmayanı yeri yok dedik kurduğumuz dünyada. Farklı olana dayattık yıkılmaz kurallarımızı.

Uzaktan bakmayıp yaşayan yaşatan insanlar olabilme dileğiyle...

KAYRAM

ARALIK 2011

DEPRESYON GÜNCESESİ

Tufan ERBAY

Kayseri Rehberlik ve Araştırma Merkezi

Keşke dediğiniz anlar oldu mu hiç. Mutlaka olmuştur. Keşkeler aslında yalnızlığımızın, çaresizliğimizin resmidir. Kendini keşfettiğin anlarda sığındığın sessiz bir feryattır. Tekrar başa dönüp aslında değişmeyecek olan şeyleri sorgulamaktır hayatımızda. Mutsuz olduğumuzun en belirgin kanıtıdır. Yanlış yapmışım, erken davranmışım, hatalıyım cümlelerinin ardından, kendine yer bulur keşkeler. Hayattan bir özür dilemedir belki de keşke dediğimiz anlar.

Bu aralar o kadar çok keşke demeye başladım ki. Doğru diye yaptığım pek çok şey artık keşkelerle anılır oldu iç dünyamda. Kahreden bir iç çekiş, akmayan bir gözyaşı, içeriği belli olmayan gülüşmeler, hepsi isyan dolu. Bu sayılmaz. Yeniden başlamak istiyorum. Hiçbir şey olmamış gibi baştan başlamak. Sil baştan demek istiyorum. Bütün ağırlıklarımın kurtulmak ve koşmak istiyorum insan yığınları arasında gayesizce. Beni fark edecek bir çift göz yeter hayatı anlamlı kılmaya.

Sıradan yaşamlar bir duyarsızlık abidesi gibi insanlığın önünde. Ağlamaların körelttiği acınası hayatlar ne çok keşke demişlerdir kim bilir. Yok mu bu yanlıştan döndürecek bir irade diye çırpınıp dururlar iç dünyalarında? Sessiz isyanlarla doludur kalabalıklar. Boş gözlerle bakarlar, etraflarına bir umut ışığı görmek isterler. Işığı görenler vardır elbet. Ama hoş bakılmaz irade gösterenlere. Kıskançlık ve onun yerinde olma isteği oluşur kalplerinde. Gizliden bir onay vardır. Kurtuldu denir. Tek gerçek budur işte.

Hızlı sarılan kasetler gibi, hızlıca yaşanan hayatlar aslında zamanı hızlandırmazlar. Aceleci verilen kararlar yapılan hataların çarpanıdır. Her şey zamanında güzeldir derler ya inanmam. Hataların kaynağıdır bu söz. İnsanları telaşa sevk eder. Yaşamak zorunda bırakır hazır olmadıkları ortamları. Zaman değişmez aslında. Yaşarken değişen sensin, yaşamazsan zaman durur. Arada başını sudan çıkarıp nefes almak gerekir. Hayata mola vermek, kaseti durdurmak ve uygun anda tekrar devam etmek. Müzik dinlemek gibidir hayat. İçine girince fark edersin yaşadığını yada yaşamadığını.

Keşke demek istiyorum defalarca. Derken de alıp başımı gitmek istiyorum bilinmeyen yerlere. Bir çizgi çekip kalanlara, yürümek istiyorum belirsizliğe...

KAYRAM

ARALIK 2011

FİLM KÖŞESİ

İZLENMESİ GEREKENLER

ESARETİN BEDELİ
UMUDUNU KAYBETME
BLACK
FORREST GUMP
BAŞLANGIÇ
UCUZ ROMAN
HAYAT GÜZELDIR
DÖVÜŞ KULÜBÜ
SIKI DOSTLAR
TABUTTA RÖVEŞATA
YEŞİL YOL
OLAĞAN ŞÜPHELİLER
ÇARPIŞMA
AŞK ZAMANI
KELEBEK ETKİSİ
GLADYATÖR
PIYANIST
KÖSTEBEK
CASABLANCA
SE7EN (YEDI)
YURTTAŞ KANE

REZERVUAR KÖPEKLERİ
KUZULARIN SESSİZLİĞİ
AMELIE
OYUNCAK HİKAYESİ
SCHINDLER'IN LİSTESİ
AKIL DEFTERİ
ARKA PENCERE
TANRIKENT
YÜKSEKLİK KORKUSU
THE PRINCESS BRIDE
BİR ZAMANLAR BATIDA
RÜZGAR GIBİ GEÇTİ
ER RYAN'I KURTARMAK
OZ BÜYÜCÜSÜ
CESUR YÜREK
OYUN
GÖL EVİ